

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XVIII. Veneratio Sanctorum Et Imitatio, Deo honorifica, proximis ad imitandum proposita, & cuiq[ue] salutaris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

fistis quidem? Deniq, si quis adeo pusillanimis sit, ut satis sibi reputet nec persecutorem esse, nec coadiutorem Dei, audiat quid ipse loquatur: Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit.

§. Vt v. memoratos ecclesiastici fines consequantur, vtilissimus est sanctorum cultus, imitatio, imploratio. Qua de causa & in Clericorum sodalitijs mensura viget Sanctorum siue electio siue sortitio, quos & tunc peculiari honore & cultu prosequuntur.

C A P. XVIII.

VENERATIO SANCTORVM ET IMITATIO,

Deo honorifica, proximis ad imitandum proposita, & cuiq, salutaris.

§ HActenus à fine tanquam linea vel carcere exordium sumpsimus, nunc ut eum feliciterprehendamus, per media & adminicula velut stadium decurramus, inter quæ Christi Saluatoris, Deiparæ Virginis, Diuorum & Angelorum tutelarium, patriæ patronorum, & eorum Sanctorum, in quorum ecclesijs beneficia possident, veneratio & imitatio primo occurrit loco, & hoc ut psetur cum primis Ecclesiasticos decet viros: Siquidem & hac ratione in finem tanquam in scopum collineabimus, ac Dei Opt. Max. honorem, nostramq; & alienam salutem promouebimus: Nam Deus honoratur in Sanctis suis, in quib. *Laus sancto ipse est mirabilis, ut ait Regius Vates Psal. 67. v. 36. Qui rû laus Dei,* proinde & nos exhortatur Ps. 150. v. 1. *Laudate Dominû qui totius in sanctis eius.* Quod si in sanctissimis cœlorum habitaculis aut templis inanimatis tantum prædicandus est *sanctitatis fons & origo.* Deus, quanto magis in iustis, qui sunt viua & animata sanctissimæ Trinitatis templa 1. Cor. 6. v. 16. Et c. 6. v. 19. & 2. Cor. 3. v. 16. Ex quibus non nemo dicebat *In S. Pauli Gal. 1. v. 24. In me clarificabant Deum, & ad Phil. 1. v. 20. virtute laus Magnificabitur Christus in corpore meo siue per vitam, siue datur Deus.*

per mortem. Idcirco & S. Aug. serm. 26. de Sanctis. Cum dicat ad Sanctos suos, ait, omnipotens Deus Luc. 10. v. 16. Qui vos honorat, me honorat, & qui vos spernit, me spernit. Quisquis ergo honorat martyres, honorat & Christum, & qui spernit Sanctos, spernit Christum Dominum nostrum. Qui idem B. Aug. in Pl. 44. In Petro quis honoratur, ait, nisi Christus defunctus pro nobis? Probitas serui honor est Domini. Quod & probè intellexit S. Hier. ep. 53. ad Ripar. Honoramus, ait, reliquias martyrum, ut eum cuius sunt martyres adoremus. Honoramus seruos ut honor seruorum redundet ad Dominum, qui ait Matt. 10. v. 40. Qui vos suscipit, me suscipit. In eandem concedit sententiam B. Greg. Nazian. orat. de laudib. S. Athanas. Alexandr. Archiepiscopi: Athanasium, inquit, laudans virtutem laudabo: quoniam omnes virtutes complexu suo tenet. Virtutem autem laudans, Deum laudabo, à quo virtus ad homines promanat cuiusq; beneficio nobis contingit, ut ad eum per cognatam illuminationem euehamur, vel potius reuehamur.

In Deipara
laudib. ho-
noratur
Deus.

§. Quod si verò in ceteris Sanctis honoratur Deus, quanto magis in longè sanctissima Virgine Maria? hæc enim præ omnibus electis omni gratia & virtute ornatissima fuit, effecta genitrix Dei? At gloria filiorum patres eorum. Prou. 17. v. 6. paterni materniq; honoris participes sunt filii. Proinde & B. Cyrill. Alex. hom. contra Nestorium. Laus & gloria, ait, sit tibi sancta Trinitas, sit etiam tibi sancta Dei mater laus. Tu enim & pretiosa margarita orbis terrarum: Tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum orthodoxæ fidei. Per te Trinitas sanctificatur: & meritissime siquidem fecit illi magna qui potens est & sanctum nomen eius Luc. 1. v. 49. ut cum Deipara Virgo ob virtutem eximiam honore afficitur, illius utiq; virtutis auctor largitorq; Deus commendatur. Ita S. Ioannes Damasc. l. 4. orth. fid. c. 17. Is honor quem Dei mater adhibemus, ad eum qui carnem ex ea assumpsit, refertur; item q; egregia sanctorum virorum facinora quæ

nos

nos ad animi magnitudinem & zelum, virtutisq; eorum imitationem ac Dei gloriam exstimulant. Nam honor ille; quo probos seruos afficimus, nostra erga communem Dominum beneuolentia argumentum est.

§. Quod in Christo Salvatore nostro tanto illustriorem locum habet, quanto magis illum Deus vnxit Spiritu S. & virtute Act. 10. v. 38. & oleo exultationis participibus suis Hebr. 1. v. 9. Psal. 44. v. 8. adeo quidem vt qui non honorificat Filium, nec honorificet Patrem. Ioan. 5. v. 23. Et qui filij vestigijs insistit illiq; ministrat, illum Pater honorificat Ioan. 12. v. 26. Itaq; dum Christum liberatorem nostrum, Deiparam, aliosq; beatos spiritus Angelicos & humanos veneramus, primum finē, qui Dei honor est, assequimur: quia quicquid in illis honorandum & laudandum est, Dei donum est, sed & alterum finem, propriam perfectionem indipiscimur: dum ipsi suis meritis & precibus quam plurima bona nobis impetrant cœlestia pariter & spiritalia & sequentibus capp. 19. vsq; ad 24. declaratur, quod vt probat S. Aug. q. 108. in Exodum cum ait: *Sanctorum Martyrum orationibus propitiatur Deus peccatis populi sui.* Deniq; quotidianus vsus efficacissimè probat, plurimos qui id aliàs non fecissent, aliorum exemplo, & Eucharistiam humiliter adorare, coram illa libentius precari, illam religiosius & frequentius percipere, & sacrificio interesse, Deiparam virginem augustius venerari, ad eius honorem quotidianum Rosarium lectitare, illius dies festos jejuniis vel abstinentia, S. confessione, & dimississima communione celebrare, Sanctorum templa visitare, ad loca sancta peregrinationes suscipere, Diuorum suffragia exposcere, illis se suaq; commendare? Tantum & hæc res valet ad ædificationem populi. Quam verò cuique salutifera sit, sequentibus capitibus clarissimè demon-

strabitur

Christi quia homo est honor, eximius Dei honor.

Laudatur Deus in praeclaris Sanctorum factis: vt in donis suis.

Sanctorum veneratio & imitatio ad virtutē aliis incitatio.

CAP.